

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3134/2023. (III. 27.) AB HATÁROZATA

bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 63/A. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint alkalmazásának kizárására irányuló bírói indítványt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Pécsi Ítéltábla tanácsa (a továbbiakban: indítványozó) az előtte Gf.IV.40.020/2022. szám alatt folyamatban lévő pert felfüggesztette, és egyidejűleg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján bírói kezdeményezéssel fordult az Alkotmánybírósághoz a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 63/A. §-a megsemmisítése, továbbá az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben történő alkalmazása kizárása iránt.
- [2] 2. A felfüggesztésre került alapügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] A felperes a 2021. január 19. napján benyújtott keresetében a Cstv. 63/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes mint a felszámolási eljárásban jogutód nélkül megszüntetett – korlátolt felelősségű társasági formában működött – adós többségi befolyással rendelkező volt tagja korlátlanul felel az adós ki nem elégített kötelezettségeiért, kérte ennek folytán az alperest a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett, ki nem elégített, 431 313 389 forint követelése megfizetésére kötelezni. Keresetét arra a tényre alapította, hogy az alperes az adós gazdasági társaságban meglévő üzletrészét az adós fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetben átruházta, és az adósnak a bíróság által jóváhagyott közbenső mérleg szerint a jegyzett tőkéjének 50%-át meghaladó mértékű tartozása van, ezért az alperes felelőssége beállt a kielégítetlen hitelezői igényekért. Állította, hogy az alperes a felelősség alól nem tudja magát kimenteni, mert egyértelműen rosszhiszemű, a hitelezők megkárosítására irányuló tevékenységet folytatott. A felperes az alperes rosszhiszeműségét álláspontja szerint alátámasztó több körülményt is a bíróság elé tárt.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az adós az üzletrész átruházásának időpontjában nem volt fizetési képtelen, és nem volt fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetben sem. Vitatta a kereset összecszerűségét és a felperesnek a rosszhiszemű eljárásra vonatkozó tényelődását is.
- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott. Megállapította, hogy az adós gazdasági társaságban többségi befolyással bíró alperes az üzletrészét az adós fizetési képtelenségével fenyegető helyzetében – 2016. február 29. napján, 50 000 forint vételárért – átruházta, az adósnak a közbenső mérleg szerint a jegyzett tőkéjének 50%-át meghaladó tartozása van, ezért az alperes felelőssége megállapításának alapjául szolgáló törvényi tényállási elemek megvalósultak. A perben feltárt tényállásból az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le,

hogy az üzletrész átruházást tartalmazó teljes bizonyító erejű magánokirat tartalmának bizonyító ereje megdőlt, az üzletrész átruházási szerződés napján az alperesnek az adós fizetéseképtelen, de legalábbis fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetében bekövetkezett üzletrész átruházása a hitelezői érdekek figyelmen kívül hagyásával megvalósult, rosszhiszemű magatartásnak minősíthető, az alperes az őt terhelő bizonyítási érdek ellenére a kimentési feltételeket bizonyítani nem tudta.

- [6] Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben – többek között – hivatkozott arra is, hogy a jóhiszeműség fogalmi körébe nem tartozik bele annak vizsgálata, hogy az a személy, akinek a tag az üzletrészét átruházza, képes lesz-e a társaság működését úgy folytatni, hogy a társaság a tartozásait meg tudja fizetni a hitelezőknek.
- [7] 3. Az indítvány szerint a Cstv. 63/A. §-a ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiságból levezethető jogbiztonság elvének részét képező normavilágosság követelményével, mert a támadott jogszabályi rendelkezésnek a felelősség alóli kimentésre vonatkozó előírásai között használt fogalmaknak, a „jóhiszeműségnek” és a „hitelezői érdekeknek megfelelő eljárásnak” nincs olyan általánosan ismert és elfogadott jelentéstartalma, amely mellett e fogalmak az adott jogszabályi környezetben és az adott törvényi tényállási elemekkel összhangban a jogalkalmazók számára minden ügyre irányadóan, egységesen értelmezhetők lennének. Az indítványozó hangsúlyozza, hogy a Cstv. nem tartalmaz az általa kifogásolt fordulatokra vonatkozó értelmező rendelkezést, így a fogalmak értelmezési tartományát nem jelöli ki.
- [8] Az indítvány bemutatja és elemzi a Cstv. azon módosításainak indoklását is, amelyek a kifogásolt fordulatokat a Cstv.-be emelték. Ezek szerint a jogalkotó célja annak a volt tagnak (részvényesnek) a korlátlan vagyoni felelősségének megalapozására irányult, aki a törlési eljárást megelőző öt éven belül ruházta át vagyoni hányadát, rosszhiszeműen, a cég kiürítésével, annak érdekében, hogy mentesüljön a cég tartozásai kielégítésének kötelezettsége alól. A bírói kezdeményezés szerint a problémát az okozza, hogy a törvénysszöveg nem rosszhiszeműségről szól, hanem a felelősség alóli mentesüléshez a jóhiszeműséget, a hitelezők érdekeinek figyelembe vételét követeli meg. Ez az indítványozó bírój szerint azért nem lehet alkalmas a jóhiszeműség fogalmának körülírására, mert a jóhiszeműség nem a rosszhiszeműség ellentéte. Arra is rámutat az indítvány, hogy a törvényalkotó a felelősség alóli mentesüléshez annak bizonyítását írja elő, hogy a tag „jóhiszeműen, a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el”, ezek azonban nem tények, hanem valamely tényekből levont jogi következtetések. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 265. § (1) bekezdése értelmében a félnek a perben jelentős tényeket kell bizonyítania, azt azonban, hogy a kifogásolt fogalmak tekintetében melyek ezek a tények, a Cstv. nem határozza meg, és nem ad erre vonatkozóan iránymutatást a törvény indokolása sem. A fentieken túl az indítvány azt is hangsúlyozza, hogy magának az üzletrész átruházásának a társaság vagyonára semmiféle hatása nincs, önmagában az üzletrész átruházásával a hitelezők pozíciója, a hitelezői igények kielégítésének esélye, lehetősége – amely mindig a társaság vagyonától függ – nem változik meg, így nem értelmezhető, hogy a törvényalkotó az átruházás során milyen magatartást vár el az átruházó tagtól, és e körben mely tények bizonyítását terheli a tagra.
- [9] 4. A gazdaságfejlesztési miniszter *amicus curiae* beadványban tájékoztatta az Alkotmánybíróságot az indítványval kapcsolatos álláspontjáról.

II.

- [10] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

- [11] 2. A Cstv. érintett rendelkezése:

„63/A. § Amennyiben az adósnak – a bíróság által jóváhagyott közbenső mérleg (egyszerűsített eljárás esetén pedig a bíróság által jóváhagyott vagyonfelosztási javaslat) szerint – a jegyzett tőkéjének 50%-át meghaladó mértékű tartozása van, a hitelező kereseti kérelmére a 6. § (1) bekezdése szerint illetékes bíróság megállapítja, hogy a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül részesedését átruházó, többségi befolyással

rendelkező volt tag (részvényes) korlátlanul felel az adós ki nem elégített kötelezettségeiért, kivéve, ha a részeseését átruházó volt tag bizonyítja, hogy az átruházás időpontjában az adós még fizetőképese volt, és a fenyegető fizetéseképtelenség vagy a fizetéseképtelenség csak ezt követően következett be, vagy az adós ugyan fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt vagy már fizetéseképtelen volt, de a tag (részvényes) az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el. A felszámoló az e bekezdés szerinti felelősséget megalapozó, társasági részeseését átruházó jogügyletre vonatkozó információkról köteles a hitelezői választmányt, a hitelezői képviselőt és a nyilvántartásba vett hitelezőket tájékoztatni. A keresetet legkésőbb a felszámolási eljárás jogerős lezárásáról hozott határozat Céglőnyben való közzétételét követő 90 napos jogvesztő határidőn belül lehet benyújtani.”

III.

- [12] 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó ügyeket az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének a)–g) pontjai sorolják fel. Az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően – az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként alkotmányos kötelezettségeit hatáskörei gyakorlása folytán teljesíti {3136/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [7]}. Ennek során nemcsak az eljárásait kezdeményező indítványok jogalapját köteles vizsgálni, de nem mellőzheti annak vizsgálatát sem, hogy az egyes indítványok formája és tartalma megfelel-e az Alaptörvényben szabályozott típuskénszernek, továbbá a törvényi feltételeknek {3058/2015. (III. 31.) AB végzés (a továbbiakban: Abv.), Indokolás [9]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság ezért megvizsgálta, hogy a bírói indítvány megfelel-e az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésében, valamint az Abtv. 25. § (1) bekezdésében, 51. §-ában, 52. § (1) bekezdésében, 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjában, továbbá az 52. § (4)–(6) bekezdésében foglaltakból következő formai és tartalmi követelményeknek.
- [14] 2. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja és az Abtv. 25. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll hatáskörében eljárva jogszabály alaptörvény-ellenességét vizsgálhatja meg, amelynek a Cstv. támadott része mint törvényi rendelkezés megfelel.
- [15] 3. Az Abtv. 25. § (1) bekezdése értelmében az egyedi normakontroll eljárásnak további két – egymással összefüggő – feltétele, hogy a bírói kezdeményezés ténybeli alapja a bíró előtt folyamatban lévő egyedi ügy legyen, és a kezdeményezésnek ebben az ügyben alkalmazandó jogszabály vizsgálatára kell irányulnia {3112/2014. (IV. 17.) AB végzés, Indokolás [3]}. Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint az „eljáró bíró tehát csak azon jogszabály, illetve jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására tehet indítványt, melyet a konkrét ügy elbírálása során kifejezetten alkalmaznia kell(ene). Ebből következően alapvető feltétel a támadott norma és a folyamatban lévő egyedi ügy közötti közvetlen összefüggés. Amennyiben a bírói kezdeményezés olyan jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést támad meg az Alkotmánybíróság előtt, mely az előtte folyamatban lévő (az Alkotmánybírósághoz fordulás miatt felfüggesztésre került) ügygel nem áll összefüggésben, annak elbírálása során nyilvánvalóan nem kerül alkalmazásra, akkor érdemi alkotmányossági vizsgálatnak nincs helye.” (Abv., Indokolás [22]) Figyelemmel arra, hogy az alapügyben benyújtott kereset a Cstv. 63/A. §-án alapult, az indítvány e feltételt is teljesíti.
- [16] 4. Az Abtv. 52. § (1) bekezdés szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó megjelölte azt az alaptörvényi [24. cikk (2) bekezdés b) pont], illetve a törvényi rendelkezést [Abtv. 25. § (1) bekezdés], amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozó előadta az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].
- [17] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében az indítványnak indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. E követelménynek a bírói kezdeményezés eleget tesz.

[18] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az indítvány az Abtv. 41. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kérte a támadott rendelkezések megsemmisítését.

[19] 5. Minderre figyelemmel az indítvány érdemi elbírálásra alkalmas.

IV.

[20] A bírói kezdeményezés az alábbiak szerint nem megalapozott.

[21] 1. Az indítvány a normavilágosság követelményének sérelmére hivatkozik, ezért az Alkotmánybíróság áttekinthette az erre vonatkozó döntéseit.

[22] Legutóbb ekként foglalta össze az Alkotmánybíróság a normavilágossággal kapcsolatos gyakorlatát: „az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonság pedig az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és a norma címzettjei számára is értelmezhetők és követhetők legyenek {34/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [116], [120]}« {20/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [67]}. A jogalkotóval szemben nem csupán elvárás a mondatfűzés grammatikai hibátlansága, a norma logikai egységének és közérthetőségének a biztosítása – mivel az alkalmazhatóságnak ez az alapja –, a normavilágosság alkotmányos követelmény is {3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [13], [16]}. A jogalanyoknak tényleges lehetőséget kell biztosítani arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz igazíthassák [25/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 131, 132]. Ehhez pedig az szükséges, hogy a jogszabály szövege a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon [26/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 135, 142]. Nem felel meg a normatartalommal szemben fennálló követelményeknek az a szabály, »amely értelmezhetetlen voltánál fogva teremt jogbizonytalanságot, mert hatását tekintve nem kiszámítható és címzettjei számára előre nem látható« {42/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 299, 301, legutóbb pl. 31/2021. (XII. 1.) AB határozat, Indokolás [67]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében megállapítható továbbá a jogbiztonság sérelme, ha a szabályban rejlő belső ellentmondás a jogalkalmazás során szükséges értelmezéssel nem kiküszöbölhető [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25, 46]. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy a jogbiztonság meglétének vagy hiányának vizsgálatakor differenciáltan kell eljárni. Annak megállapítása során, hogy a szabályozás módja, a normatartalom sérti-e a jogbiztonságot, minden esetben figyelembe kell venni a szabályozás célját és a címzettek körét is (125/B/2003. AB határozat, ABH 2005, 1127, 1137). Más a normavilágosság és jogbiztonság alkotmányossági mércéje akkor, ha a címzettekől elvárható valamilyen speciális, az értelmezéshez szükséges szakértelem és más, ha az általánosságban érinti a jogalanyokat (395/D/2010. AB határozat, ABH 2011, 2090, 2096) (Indokolás [67]–[68]).» [9/2022. (V. 25.) AB határozat, Indokolás [28]]

[23] Az Alkotmánybíróság emlékeztet továbbá, hogy »[a] generálklauzulák jogrendünk integráns részét képezik, ugyanúgy, mint a részletező, kazuisztikus normák (801/B/2002. AB határozat, ABH 2008, 1899, 1904.). A 847/B/1996. AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy »[a] jogalkotóknak a normavilágosság követelményeinek megfelelő jogszabályszöveget kell kibocsátaniuk. A jogalkotó feladata az, hogy a jogi szabályozás körébe vont életviszonyokat megfelelő rendelkezésekkel szabályozza. Az már egyfelől az életviszonyok, másfelől a szabályozás jellegétől függ, hogy a rendelkezés ad-e mérlegelési vagy értelmezési jogkört a jogalkalmazó szervezeteknek vagy sem. Esetenként a jogi szabályozás zárt, tételes felsorolást tartalmaz, amelyet a jogalkalmazó szervezetek nem bővíthetnek. Előfordulhat azonban, hogy a szabályozni kívánt társadalmi viszonyok annyira sokrétűek és változatosak, hogy az említett szabályozási mód alkalmazása szóba sem jöhet. Ilyenkor a jogszabály vagy tartalmi ismérvek alapján határozza meg a személyek, tárgyak, szolgáltatások ama körét, amelyre valamely rendelkezés irányadó, vagy példálózó felsorolást foglal magában.« (ABH 1996, 644, 645.). Az 55/2001. (XI. 29.) AB határozatában az Alkotmánybíróság hangsúlyozta továbbá, hogy bizonyos esetekben éppen nem a részletező, hanem az általános, keretjellelű szabályozás segíti elő a jogbiztonságot. »A [...] jogszabályok világossága, áttekinthetősége érdekében célszerű, ha a törvényhozó kerüli azoknak a helyzeteknek a teljes körű felsorolását, melyekre a jogszabály adott rendelkezését alkalmazni kell; az életviszonyok folytonos alakulása, változásai következtében e helyzetek kimerítő felsorolása reménytelen vállalkozás volna. Ha pedig

újból és újból kiderülne, hogy a törvény hatályát ki kell terjeszteni olyan helyzetekre is, melyekre a törvényhozó eredetileg nem gondolt vagy nem gondolhatott, ez a sorozatos törvényt módosítások kényszere folytán az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság egyik elemére, a jogbiztonságra nézve jelentene veszélyt.« (ABH 2001, 442, 461.)» {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [97]}

- [24] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza tehát: önmagában az, hogy valamely jogszabályi rendelkezés egyes magatartásokat, körülményeket absztrakt módon határoz meg, még nem eredményezi az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezetett jogbiztonság és az annak részét képező normavilágosság sérelmét. Tekintettel az élethelyzetek sokféleségére, változatosságára, bizonyos fokú általánosítás, absztrakció a jogkövetkezménnyel fenyegetett magatartások jogszabályban történő meghatározása során elkerülhetetlen. Erre tekintettel mindaddig, amíg az absztrakció mértéke nem ér el egy olyan szintet, amely az azokat tartalmazó rendelkezések alkalmazását objektív szempontok szerint már önmagában is lehetetlenné, vagy éppenséggel kiszámíthatatlanná, önkényessé tenné, ezen módszer alkalmazása alkotmányosan megengedett, sőt kifejezetten indokoltnak tekinthető.
- [25] 2. Az Alkotmánybíróság a következőkben a normavilágossággal összefüggő gyakorlatából levezethető általános követelményekkel vetette össze a jelen indítvánnyal támadott jogszabályi rendelkezést, illetve a „jóhiszeműség” és a „hitelezői érdekeknek megfelelő eljárás” fogalmait. Ennek céljából áttekintette a Cstv. 63/A. §-ának történetét és az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlatot.
- [26] A Cstv. 63/A. §-a 1993. szeptember 2. napján lépett hatályba, azonban számos alkalommal módosult. Kezdetben e jogszabályi rendelkezés az egyszerűsített felszámolásról szólt, 2005. július 7. napjától szól a Cstv. ezen része a vagyoni hányad rosszhiszemű átruházása miatti felelősség megállapításáról. Ettől az időponttól kezdődően része a támadott rendelkezésnek a vagyoni hányad átruházásának jóhiszemű jellege. A „hitelezői érdekeknek megfelelő eljárás” fordulatát 2012. március 1. napja óta tartalmazza a Cstv. 63/A. §-a. A Cstv. ezen rendelkezése azóta is több módosításon esett át, de ezek olyan pontosításokat tartalmaztak, amelyek a kifogásolt fogalmakat, fordulatokat nem érintették.
- [27] A Cstv. 63/A. §-a magyar jogrendszernek egy, a rendes bíróságok által már számos esetben alkalmazott és értelmezett normája, amelyet több bírósági döntés, elvi bírósági határozat is igazol. Kiemeli ezek közül az Alkotmánybíróság a Kúria felülvizsgálati bíróságként hozott ítéletében szereplő megállapításokat: „Ebből következően a jogvitában az alperesek kizárólag azzal menthették volna ki magukat, ha be tudják bizonyítani, hogy az átruházásra jóhiszeműen került sor. E körben a Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtett azon állásponttal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett megállapítani az I–II. r. alperesek jóhiszeműségét az üzletrészeik átruházása kapcsán. Ezt támasztják alá a felek személyes előadásai az üzletrész átruházás indoka és a szerződéskötés idején történtek, valamint a vevő kiválasztása tekintetében. Helytállóan fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy az alperesek vagy már eleve azzal a céllal ruházták át az üzletrészeiket, hogy mentesüljenek a tagi felelősségre vonásuk alól, vagy pedig a vevő kiválasztásánál nem jártak el kellő körültekintéssel, ezért jóhiszeműségük nem állapítható meg.” (BH2016. 345. Indokolás [25])
- [28] A Kúria idézett döntése több olyan szempontot tartalmaz, ami alapján egy üzletrész-átruházás jóhiszeműsége megítélhető. Ez önmagában is igazolja azt, hogy a Cstv. 63/A. §-ában foglalt, az indítványozó által kifogásolt fogalmak nem értelmezhetetlenek, valamint azzal sem kell számolni, hogy az azokkal kapcsolatos jogalkalmazás kiszámíthatatlan, vagy önkényes lenne, mivel felsőbbbírósági iránymutatások is rendelkezésre állnak.
- [29] Ismételten hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy nem tartozik hatáskörébe a jogszabályok által nyitva hagyott kérdések tisztázása, mivel az a rendes bíróságok feladata. A jelen ügy tárgyát képező jogszabályi rendelkezés esetében a rendes bíróságok ezen feladatuknak – konkrét bírósági döntésekkel alátámaszthatóan – nyilvánvalóan eleget is tudnak tenni. Emiatt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság részét képező jogbiztonság elvéből levezethető normavilágosság követelményének sérelme sem állapítható meg a Cstv. támadott rendelkezése vonatkozásában.

V.

- [30] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Cstv. 63/A. §-ának alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

[31] Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság a támadott jogszabályi rendelkezést nem semmisítette meg, az Abtv. 45. § (1)–(4) bekezdéseire tekintettel alkalmazási tilalmat sem rendelt el.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: III/13/2023.

